

DARK MUSIC & LIFESTYLE MAGAZINE

Gothica 41

Gothica

EST. 2006

MUSIC
CINEMA
STYLE
EVENTS
ART
FASHION

ПОЕЗІЯ | СУЧАСНІСТЬ:
САША SKLADNO

BAR'N'MUSIC:
THE CROWN

ROME

ПРО ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ

NOAPOLOGY

ВІД КАВЕРІВ ДО ТВОРЧОСТІ

РОМАН СЕМЕНЧУК

ЛЮДИ МИСТЕЦТВА | ТАТУЮВАННЯ

УКРАЇНСЬКІ І СВІТОВІ АЛЬБОМИ, ЩО ВРАЗИЛИ В 2022-МУ

I MISS COMIC CON:

11/02 **LOVER'S DAY** 13:00

COSPLAY ANIME **K-POP PARTY**

AGHIAZMA / BAD PIT
FUTURE PLANS / TAMAS
ORIONIX / BLAZERJACKET

КYIV KILLS **ТЕПЛИЙ ЛАМПОВИЙ**

ВУЛ. ОМЕЛЯНОВИЧА-ПАВЛЕНКА 4/6 - МЕТРО ЯРСЕНЬКА

Білет: 200 грн - в передпродажу, 300 грн - на вході
 Частина від зборів для безкоштовного хостела у Львові та для організації "Аеророзвідка"

15 Лютого
19:00

LIVE IN LVIV
CHARITY CONCERT
FULL BAND PERFORMANCE

ROME
Die Weisse Rose

dark folk / wave
 Luxemburg

neofolk
 Denmark

НИЖНІЙ ЗАЛ **LVIV KILLS**

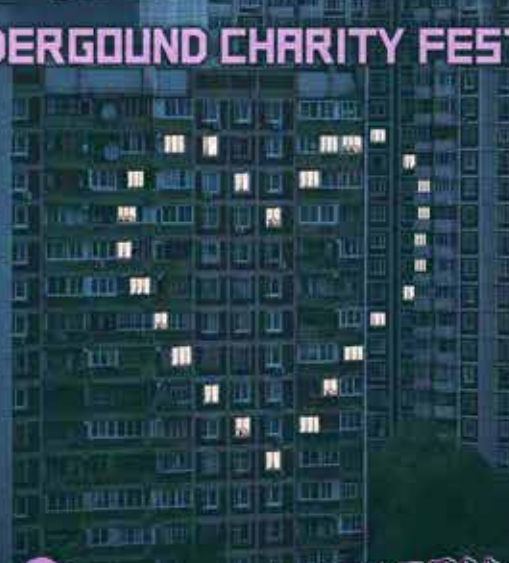
Львів, площа Данила Галицького 1

500 ГРН - в попередньому продажі 600 ГРН - на вході в день концерту
 Частина коштів буде спрямована на аеророзвідку та LvivHost

18.02/16:00 KYIV KILLS

LOVE IS

UNDERGROUND CHARITY FESTIVAL

Spokusy **СОСЕДИ СЕРЛЯТ**
ПОМАДА **ДОТЛА**

+БЛАГОДІЙНИЙ АУКЦІОН КАРТИН

Квитки: 250 грн в передпродажу, 350 грн на вході. Частина прибутку на Аеророзвідку та LvivHost

 ДЕГТЯРІВСЬКА 5, СТ.МЕТРО "ЛУК'ЯНІВСЬКА"

+ONLINE STREAMING

KYIV KILLS **ТЕПЛИЙ ЛАМПОВИЙ**

18th Feb
18:00

LIVE IN KYIV
CHARITY CONCERT
FULL BAND PERFORMANCE

ROME
Die Weisse Rose

dark folk / wave
 Luxemburg

neofolk
 Denmark

ВУЛ. ОМЕЛЯНОВИЧА-ПАВЛЕНКА 4/6 - МЕТРО АРСЕНАЛЬНА

500 ГРН - в попередньому продажі 600 ГРН - на вході в день концерту
 Частина коштів буде спрямована на аеророзвідку та LvivHost

Music

The Crown	18
Альбоми, що вразили в 2022-му	20
Українські релізи 2022	30
WINTER ENERGY festival	34
Gothica Party 15 X-MAS edition	40
Gothica Magazine Music Awards 2022	52

Interview

Rome	8
Noapology	12
Роман Семенчук	24

Style

Gothica Model: Victoria Nizhelska	4
-----------------------------------	---

Literature

Поезія і сучасність: Саша Skladno	45
-----------------------------------	----

журнал "Gothica" # 41

Головний редактор: Андрій "Featon" Гаркуша

Почесний редактор: Віталій "stranger"

Верстка: Андрій "Featon" Гаркуша

Редактор-корреспондент: Дар'я "Tessa"

Редактори: Iryna Kalenska, Марина "Evilly"

Обкладинка:

AI з використанням MidJourney

Дизайн: Андрій "Featon" Гаркуша

Контакти редакції:

Тел. +38 068 133 48 22

web: <https://gothica.info>

e-mail: xfeaton@gmail.com

З усіх питань співпраці, публікації реклами та організації дистрибуції звертатися на: xfeaton@gmail.com

Всі права захищені. Повний або частковий передрук матеріалів допускається лише за погодженням з редакцією. Думки редакції можуть не збігатися з думкою авторів. Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів.

Вітаю вас дорогі читачі!

Представляємо вам 41-й номер нашого журналу. Випуск містить інтерв'ю з Rome (Jerome Reuter), Noapology і Романом Семенчуком.

Фоторепортажі з Gothica Party і Winter Energy Festival. Розповідь про нещодавно відкритий столичний клуб The Crown від його засновників.

Огляд найкращих альбомів української і світової музики, а також традиційні переможці щорічної Gothica Magazine Music Awards.

Ми продовжуємо разом з Ukrainian Gothic Portal регулярну поетичну рубрику «Поезія і сучасність», де в цей раз оглядаємо творчість Саша Skladno.

Бажаю вам гарного перегляду журналу! Дякую, що ви з нами!

Андрій "Featon" Гаркуша
головний редактор

Gothica Social Network:

<https://www.instagram.com/gothicamagazine>

<https://www.facebook.com/gothicamagazine>

<https://t.me/gothicamagazine>

<https://vk.com/gothicamagazine>

<https://twitter.com/gothicamagazine>

<https://www.behance.net/gothicamagazine>

<https://www.deviantart.com/gothicamagazine>

<https://dribbble.com/gothicamagazine>

<https://gothicamagazine.tumblr.com>

<https://www.pinterest.com/gothicamagazine>

<https://myspace.com/gothicamagazine>

GOTHICA MODEL

фото: Марія Мельник

Вікторія Ніжельська /Viktoria Nizhelska

Українська фотомодель,
любителька подорожей й
концертів, працює в аїті.

Хоббі: малювання, дизайн
одягу.

***[www.instagram.com/
victoriavea](https://www.instagram.com/victoriavea)***

***[www.facebook.com/
victoriavea.85](https://www.facebook.com/victoriavea.85)***

фото: Дмитро Найдьонов

фото: **Марія Мельник**

HANDCRAFTED STUFF FOR YOUR PASSION

DISCOVER YOUR DESIRES

PASSIONCRAFTSTORE.COM

**BDSM TOYS: SHIBARI ROPES / WAX PLAY CANDLES /
LEATHER WHIPS / LEATHER FLOGGERS / BONDAGE RESTRAINTS**

Автор: Valery (Ricki) Sokolovskaya
Переклад: Iryna Kalenska

ROME

JÉRÔME REUTER

Багато артистів підтримують в цей непростий час Україну словами і дуже небагато ділом, і безпосередньо своїми візитами. Jerome Reuter, засновник dark folk/wave гурту ROME відноситься саме до другої категорії. Від самого початку повномасштабного вторгнення росії в Україну він приїжджав до столиці з благодійними концертами. І продовжує свою світлу місію й сьогодні. Напередодні концертів ROME в Києві та Львові 15-18 лютого, ми поговорили відверто з Жеромом про його музичну кар'єру, і підтримку України.

Твій музичний шлях досить незвичний - прийти до нео-фолку через жанр Oi!, як це сталося?

Насправді, ні, не так. Я завжди слухав різні музичні жанри одночасно. Моїми першими відкриттями були, мабуть, Leonard Cohen і Dylan у віці 8 чи 9 років. З того часу я цікавився такими авторами-виконавцями, як Cave, Waits і Brel. Але через кілька місяців, коли я був ще зовсім юним, я відкрив для себе хард-рок, який з часом привів мене до металу та екстремальної музики. У дванадцять років я став барабанщиком в блек-метал гурті. І в той же час зі мною трапився панк-рок, і я почав формувати свої перші панк-гурти. Коли мені було 16, я створив The Skinflicks - це той са-

мий гурт Oi!, про який ви говорите. І незабаром після цього я відкрив для себе неофолк через бас-гітариста The Skinflicks, який також був меломаном. Ми завжди слухали різні субкультурні жанри.

Чи зміна музичних жанрів відображала зміну твоїх поглядів?

Ні, зовсім ні.

Чи ти просто грав те, що хотів?

Так, так було завжди. Те, що здається правильним у музиці, є правильним. У зовнішньому світі достатньо правил. Не потрібно застосовувати занадто багато з них до мистецтва.

Ти навчався музиці в дитинстві, чи прийшов до цього в дорослому віці?

Насправді ні те, ні інше. Я ніколи не вчився музиці, але почав гратися з інструментами ще в дитинстві.

Ти виступав не тільки в різних жанрах, але й під псевдонімами. Чи допомагало це тобі, чи мало якийсь вплив?

Це допомагає, коли ти молодий, напевно. Ти не знаєш, що ти робиш, коли починаєш. І, безумовно, не вистачає впевненості в собі. Тож ти починаєш носити ці маски, поки не відростеш власні яйця.

У твоїй музиці часто згадується війна, що це поняття означає для тебе?

Ну, немає потреби говорити, що в наші дні війна - це тема, яка постійно з'являється в історії людства. Я завжди цікавився цією темою, оскільки вона виявляє найкраще і найгірше в людях.

Твоя допомога нашій країні величезна і викликає повагу, коли ти дізнався про нашу країну?

Вперше я зіграв в Україні у 2015 році, і мені тут дуже сподобалося. Мені сподобалася атмосфера в містах. Особливо в Києві. Чесно кажучи, тоді я не дуже багато знав про історію України - окрім того, що тут відбувалося під час Другої світової війни. Так чи інакше, після першого візиту ми приїжджали сюди приблизно раз на два роки, щоб виступити. І так сталося, що я був тут на гастролях за кілька днів до повномасштабного вторгнення минулого року.

А чи знаєш ти українські гурти, може, тобі подобаються наші артисти?

Так, я знаю кілька ваших гуртів: Вій, Кому Вниз, 1914, Zwynтар та кілька інших. У вашій прекрасній країні є багато речей, які можна відкрити для себе.

Чи не боїшся ти знову і знову виступати у воюючій країні?

Ну, я маю козир, що мені дозволять знову поїхати, якщо ситуація ще більше загостриться. Тож це лише невеликі екскурси в реальне життя. Ми хочемо висловити підтримку, і легко сказати «Моліться за мир» або щось банальне на кшталт цього, перебуваючи в псевдо-безпеці свого будинку в Західній Європі. Ми хочемо допомогти нашим українським друзям настільки безпосередньо, наскільки можемо. Це Європа, і ми воюємо, і ви воюєте за всіх нас, тому ми зобов'язані допомогти вам у вашій боротьбі за свободу, тому що це і наша свобода теж.

Повернімося до творчості. Яким повинен бути музикант, щоб ти запропонував йому співпрацю або спільний виступ?

Важко відповісти, насправді. Ми всі живемо у своєму власному всесвіті, і іноді речі добре поєднуються, і є сенс об'єднатися, але я не можу придумати жодних базових критеріїв. Все залежить від смаку та обставин.

Всі люди, з якими я співпрацював у минулому, були людьми, з якими я добре ладнав на особистому рівні. Зазвичай дружба передуює співпраці.

Один з твоїх альбомів називається «Parlez-Vous Hate?», чи знаєш ти французьку?

Так, я вільно володію французькою, німецькою, англійською та люксембурзькою мовами. Розумію італійську, але поки що не можу нею розмовляти. І я сподіваюся, що з часом вивчу українську.

Чи можливо, що ти знову почнеш експериментувати з музичними жанрами, чи цей час вже минув?

В рамках ROME я намагаюся час від часу поєднувати різні стилі. Як на нашому останньому альбомі, Hegemonikon, в музиці відчувається багато впливу синтезаторної хвилі. Я вважаю, що завжди буду певною мірою експериментувати, щоб тримати речі цікавими.

У твоїх текстах багато цитат з робіт філософів (таких як Юлій Евола і Альбер Камю), ти мо-

жеш віднести себе до якогось напрямку філософії?

У моїх роботах звучать голоси різних філософських течій, які я обговорюю. Хлопці, яких ви згадуєте, не так часто зустрічаються в моїх роботах, насправді. Але всі вони мають своє місце в моєму всесвіті. У мистецтві добре те, що ти можеш зіштовхнути речі, щоб створити щось нове. Ви можете кинути речі на нову арену і спостерігати, як вони борються за виживання.

Чи змінилися твої смаки як шанувальника протягом життя?

Ні, я відчуваю, що те, що спочатку потрясло твій світ, вплине на те, як ти сприймаєш музику. Неможливо повернутися до чистого аркуша. Я досі слухаю те саме, що й 20 років тому. І, чесно кажучи, я взагалі не слухаю багато музики. Я постійно працюю над музикою в голові, тому, коли у мене з'являється тиха хвилина, я вважаю за краще заповнити її тишею.

NOAPOLOGY

Інтерв'ю: Anna Salata

Український гурт NOAPOLOGY добре відомий своїм шанувальникам ще з періоду, коли вони називалися Sershen&Zaritskaya і записували кавери на світові хіти. Наразі музиканти зайнялися сольною творчістю та яскраво вистрілили з першим хітом Ashes.

Ми поспілкувалися з вокалісткою Дар'єю Зарицькою та гітаристом Сергієм Сершенем.

Коли і за яких умов спала на думку ідея створити кавер-дует Sershen&Zaritskaya? Сергію, Дар'я, розкажіть, як ви познайомилися?

Сергій: Ми познайомилися ще у 2013. Все сталося спонтанно. Даша розповіла, що любить співати, але ніколи не займалася цим серйозно та не записувалася в студії. У мене була домашня студія, я запропонував записати якусь пісню. Вибрали

трек, який подобався обом – це була пісня Make Me Wanna Die гурту The Pretty Reckless. Записали його під акустичну гітару, але не закінчили. Ідея забулася на якийсь час. Тим часом я захотів створити ютуб канал на гітарну тематику і вирішив записати кавер на той самий гурт Pretty Reckless - Zombie. Мені здалося, що кавер із вокалом звучатиме куди крутіше, ніж просто гітарний кавер, я попросив Дашу заспівати.

Дар'я: Мені, людині, яка жодного разу не співала на публіці, викласти відео в інтернет - це було дуже страшно та хвилююче. Але напрочуд ніхто мене не захейтував, а навіть навпаки. Це додало певності, захотілося повторити. Для мене це стало початком мого заняття музикою у житті.

Сергій: А от я почав займатися музикою трохи раніше — у 14 чи 15 років батько навчив грати на гітарі та помчало. З того часу я не займався нічим іншим.

Коли до вас приєдналися решта музикантів?

Сергій: Через кілька каверів тало зрозуміло, що необхідний повноцінний гурт, щоб треки звучали жвавіше та цікавіше. Я запросив своїх друзів, з якими на той момент ми грали в групі MORTON - басиста Олександра Штурмака та барабанщика Дмитра Герасимова.

У вас є кавера на Дуа Ліпу та Леді Гагу, при цьому паралельно на AC/DC, чи KISS, не дуже

однакова музика — за яким принципом ви вибираєте треки?

Дар'я: Це завжди компроміс між тим, що подобається і тим, що популярно. На вірусні пісні ми принципово не робили кавери, бо вони швидко втрачають свою актуальність

Сергій: Так, це компроміс, але завжди з перекосом у бік смаку. Ми ніколи не робили і не станемо робити кавер на трек, який нам не подобається, навіть якщо трек дуже популярний. Різноманітність стилів пояснити просто: гарна пісня не має стилістичної приналежності. Наш смак покриває тією чи іншою мірою більшість стилів музики, ми, можна сказати, меломани, хоча я дуже не люблю це слово. Важливо ще так само щоб у голову відразу ж прийшла ідея, як трек цікаво переробити. З ним має бути цікаво працювати.

Як вам удалося досягти такої популярності з каверами, адже кавер-банд у світі, без перебільшення, мільйони? У чому ваша унікальність?

Сергій: Якби існувала стовідсоткова формула успіху, ми б її повторювали щоразу і кожне відео набирало б 10+ мільйонів переглядів. Але ми не знаємо, тому щоразу експериментуємо з форматом, зйомкою. Робимо все від душі. Головний критерій – щоб самому не було соромно за свою роботу наступного дня, а ще краще – через рік.

Хтось із артистів/гуртів якось реагував на те, як ви зробили кавери на їхні пісні? Може, робив собі репост?

Сергій: Ми робили кавери на артистів найвищого ешелону. Вони не репостять собі кавери. Але нам писали свій позитивний фідбек учасники таких гуртів, як KISS, Alice Cooper, Halestorm, Heart, Whitesnake. Не зіркові лідери цих груп, звичайно, але все одно приємно. На 40-річчя альбому Back In Black гурт AC\DC зробив репост нашого кавера у свої інстасторіс.

Деякі рок-гурти принципово відмовляються грати кавери, як ви вважаєте, чому? Який зворотний бік медалі цього виду творчості?

Сергій: У самих каверах немає нічого поганого. Більше того, у репертуарі багатьох топових рок-гуртів є кавери. У деяких це навіть головні хіти (наприклад, Guns-n-Roses – Knocking on heavens door). На ставлення багатьох до каверів скоріше впливає стереотипний образ «кавер-групи з ресторану». Абсолютно всі артисти постійно виконують чужі пісні, таким чином артист розвивається і розширює мислення. Але при цьому ми погоджуємося, що робити кавери основою творчості не варто, тому й перейшли на створення власної музики.

Чому ви вирішили записати свій перший авторський трек Ashes? Як на нього відреагували шанувальники?

Дар'я: Випуск авторської музики — це закономірний ступінь розвитку для музиканта.

Кавери робити цікаво, але висловити себе повною мірою можна лише через свою оригінальну музику. Це сталося саме тоді, коли мало статися. Ми раді, що аудиторія дуже добре сприйняла цей трек і загалом факт переходу на свою музику та зміну назви.

У вас багато авторських треків уже готово?

Сергій: Треків у нас вже є на альбом, якраз у планах до кінця року їх випустити альбомом, а до того моменту — реліз кількох синглів і стільки кліпів, скільки зможемо зняти.

На що орієнтуєтесь у своїй авторській творчості? На які групи, хто для вас приклад для наслідування? Який музичний стиль вибираєте?

Дар'я: Постійне оглядання в усі боки забирає дуже багато часу і вбиває творчу ідентичність. Тому ми дійшли висновку, що найправильніше — геть не дивитися на інших і робити те, що виходить. Це і є творча самобутність — не намагатися загнати себе у рамки певного жанру.

Сергій: Але, зрозуміло, ми слухаємо музику, вона на нас впливає так чи інакше, тому й у нашій музиці можуть відчуватись чийсь впливи, але щось конкретне виділити складно.

Який меседж ви хочете донести до людей своєю творчістю?

Сергій: Ми не зводимо нашу творчість до рангу чогось «концептуального» з єдиним меседжем. Ми скоріше прагнемо, щоб кожна окрема пісня звучала добре і була зі змістом, а сам по собі цей зміст вже залежить від того, коли вона була написана і що саме турбувало в цей момент.

Якби ви мали шанс закривати головну сцену топового світового фестивалю — що за фестиваль це був би і чому?

Обидва: Ми люди прості — нас влаштує будь-який великий фестиваль, де будуть наші шанувальники, які раді нас чути.

Які музичні уподобання у членів банди? Подібні чи діаметрально протилежні? Коли пишете музю, часто сперечаєтесь чи завжди на одній хвилі?

Сергій: У нас з Дашею смаки в цілому збігаються, а так як музику пишемо ми вдвох, то найчастіше згодні з думкою один одного. Ми слухаємо рок, музику 80х, сучасний поп, поп 90х та 00х, багато іншого. Басист Саша повністю розділяє наші музичні уподобання, а ось Діма має абсолютно протилежний смак. В цілому по тому, як наші музиканти реагують на ту чи іншу пісню, я вже навчився робити прогноз, як відреагує аудиторія.

Перше, що ви зробите після перемоги України?

Обидва: Після перемоги ми поїдемо виступити на якийсь класний рок-фестиваль у Криму!

The Crown

BAR 'N' MUSIC

фото: Yuri Gryaznov (KIRAIGIGS)

Київський осередок музичного і барного життя, заснований буремного 2022 року з вірою в перемогу.

Що відбувається, коли двоє друзів з музичним і барним бекграундом два роки намагаються відкрити свій клуб, але постійно переносять цю ідею через пандемію коронавірусу?

Вони беруть третього друга і відкривають клуб під час війни.

Саме ця історія про The Crown Bar'n'Music, який Стас, Шкіпер і Макс відкрили в Києві у листопаді 2022.

Ми вирішили поспілкуватися з одним із засновників. Тож на зв'язку Стасон Київський, який нам розповів про The Crown.

« Неофіційний девіз нашого закладу - «Від музикантів для музикантів. Від музичних фанів для музичних фанів. Від гурманів для гурманів. Від любителів натхненно випити для таких самих людей».

« За життя ми були в кожній з цих ролей, тому хотіли зробити клуб і бар, який би задовольняв всі наші забаганки, і тоді він мав би сподобатись таким же людям, як і ми - музикантам, тусовщикам, любителям смачно поїсти і натхненно спожити красиві і якісні алкогольні напої.

Концепція алкогольного меню складається з авторських коктейлів, з нашим улюбленим «Рожеві щічки» на основі джину та триплсеку, власних фірмових наливок - клубнічки і педрівки, та різноманітного крафтового пива від київської пивоварні Гонзо.

« Для супроводу цього скарбу ми збудували кухню, яка базується на американо-ізраїльському меню з хумусом, фалафелем, фаршмаком, крильцями Баффало, бургерах, та інших смаколиках.

« Наше головне бажання - це мати можливість рухати вперед українську музичну і барну культуру, які ми щиро любимо.

« Музична концепція закладу побудована на залученні якісних виконавців без жодної жанрової прив'язки. Наша сцена, світло, фронт-і беклайн здатні задовольнити як сольного сінгера-сонграйтера, так і камерний оркестр. В нас вже звучав тихий інструментальний дует, хардкор, метал, панк і джаз гурти, також проходив стендап вечір. Наявність генератора забезпечує функціонування цієї краси навіть під час блекаутів, а розміщення в підвалі дає нам безпечну можливість працювати під час повітряних тривог.

Знаходимось за адресою
м. Київ, вул. Сагайдачного 10/5
[instagram.com/crownclubkyiv](https://www.instagram.com/crownclubkyiv)
[facebook.com/crownclubkyiv](https://www.facebook.com/crownclubkyiv)

Альбоми, що вразили в 2022-му

Наприкінці року ми зв'язались з нашими друзями і музикантами. Попросили їх згадати п'ять альбомів які найбільше запам'яталися в 2022. Тож перед вами списки релізів на які варто звернути увагу. Можливо дещо ви ще не чули.

Volodymyr Agafonkin

Обійми Дощу

Hitsujibungaku — our hope

The Beths — Expert in a Dying Field

Death Cab for Cutie — Asphalt Meadows

Jyocho — Let's Promise to Be Happy

Elder — Innate Passage

Iryna Kalenska

Ukrainian Gothic Portal

Vlad in Tears — Porpora

Rome — Defiance

Fleur — Осколки

Rammstein — Zeit

Placebo — Never Let Me Go

Leonid Zhdanov

Casa Ukrania

Вічний Ганж - Вічний Ганж

Muse - Will Of The People

Rammstein - Zeit

Gaye Su Akyol - Anadolu Ejderi

Ginger Snap5 - Make Me Bad

Serg Vyaz

I Miss My Death

Lacuna Coil — Comalies XX

Septic Flash — Modern Primitive

Behemoth — Opvs Contra Natvram

Bad Omens — The death of peace of mind

Parkway Drive — Darker still

Mykhailo Chuha

Mental Torment

Crobot - Feel This,

Halestorm - Back From the Dead,

Porcupine Tree -CLOSURE / CONTINUATION,

Black Mirrors - Tomorrow Will Be Without Us,

Korn - Requiem

 VALLEE.SHOP
 valleedotshop
 valleedotshop

BDSM ACCESSORIES
BELTS
BRACELETS
CHOKERS & COLLARS
HARNESSES
SCOURGE

INDUSTRIAL | DARK | SYNTH | IDM | NOISE | AMBIENT

ENERGY LABEL

WWW.LABEL.ENERGY.ORG.UA

фото: Георгій Лазуренко

РОМАН СЕМЕНЧУК (EX-DIMICANDUM, THINKSIDE)

Сьогодні у нас в гостях Роман Семенчук, дуже талановитий музикант і продюсер. А також, на мій погляд, один із кращих вокалістів України, як у плані звучання, так і репертуара. Але сьогодні ми не говоримо про проекти Романа, а про його чудові тату, які гармонійно доповнюють його образ.

Коли ти зробив своє перше татування і що це було? Чи довго ти наважувався на це?

Перше що я набив сімейне тату – вовк з місяцем та лісом на лівому плечі. Такий же у батька та діда. Тому наважився швидко, у 16 років, одразу після того, як отримав паспорт.

Скільки у тебе всього татувань? Розкажи їхню історію, якщо можеш.

Якщо рукав рахувати за одну, то три. На лівому плечі вовк, про якого я вже згадував, на передпліччі напис «DIMICANDUM», стилізований під кам'яну шкіру. Це латинське слово, що означає «Потрібно боротися». Нагадування про те, що нічого в житті задарма до рук не приходить, а також назва мого музичного проекту. Права рука забита рукавом у ч/б. Робота авторства талановитого майстра Артема Варма Пилипенка. Спочатку план був забивати лише плече. Ворон з черепом та деревом. Три елементи, що символізують життя, смерть і перехід з одного стану в інший. Однак у процесі роботи, на 3 сеансі, стало зрозуміло, що ескіз виглядає не завершеним. Тоді Артем просто фріхендом прямо на руці продовжив малювати фломастером, дуже точно потрапляючи до змісту та естетики мого задуму. Так на рукаві з'явилося масивніше дерево, що переходить корінням у гірський хребет на передпліччя, а також руни з внутрішньої сторони руки.

Ти зробив уже всі татування, що хотів, чи будуть нові незабаром?

О, безумовно не всі. Думаю скоро ліва рука буде покрита рукавом, є ідея як ті елементи, що є об'єднати. І на цьому зупинитись не збираюся.

Чи робив ти всі татування в одного майстра, чи у різних? Як тиобираєш майстра? І хто робить тобі ескізи?

Перше татування було зроблено у знайомого «на районі», і це було помилкою. Роботу було виконано неякісно, довелося переробляти вже в салоні. Для рукава я вибирав майстра на фестивалі Tattoo Collection у Києві. Варма кілька років поспіль брав призові місця у категорії Black&Grey та естетика його робіт знайшла у мені відгук.

Ми списалися, я описав який сенс вкладаю в ескіз і він склав попередню чернетку. Далі все за місцем на сеансі. З кам'яним написом така ж історія, тільки майстер інший – Євген Івасенко (здається).

Скільки тривав твій найдовший сеанс?

Наскільки я пам'ятаю, 6 годин було максимум. Але чесно кажучи після 5-ї години вже нелегко і майстру, і клієнту. Хоча я знаю історії, коли в умовах обмеженого часу забивали людям спину в 4 руки за 8 годин.

Робити татуювання боляче, як ти впораєшся з болем під час сеансів?

У мене досить високий больовий поріг, мені не потрібні якісь додаткові засоби, щоб впоратися з цим. Хоча є зони, де шкіра дуже чутлива або дуже близько до скелета, там потрібно трохи потерпіти.

Чи був у твоєму житті момент коли ти шкодував, що зробив те, чи інше татуювання?

Єдине про що я шкодував - що одразу не пішов до доброго майстра.

Які в тебе табу в плані татуювань, що б ти не зробив собі ніколи і не приймаєш на інших?

Я думаю, що кожен вільний використовувати полотно свого тіла як вважає за потрібне. Особисто мені, суто естетично не заходять татуювання на обличчі, але я не проти них)

Кажуть, що татуювання роблять залежним. Якщо раз почав, то не можна зупинитися, чи це так?

Татуювання ні в чому не винні, якщо мозок конкретної людини схильний до залежностей він знайде їх будь-де. Але можу точно сказати - якщо ви зробили одну, ймовірно, друга теж з'явиться.

Зараз татуювання стало певною мірою модою, багато людей не замислюються над значенням, вони просто хочуть мати щось кольорове на тілі, бути модними. Такі люди часто просто приходять у салон і просять показати, що вони мають. З татуювальників – людей мистецтва роблять штампувальників

Коли мистецтво підлаштовується під споживача – воно вмирає. Мені подобається, що тату більше не сприймається як щось негативне чи тюремне. Але зворотний бік популярності культури – це потік людей, які не вникають у суть. Мені здається у результаті все зводиться до особистого вибору майстра: Мистецтво чи ремесло? Якщо мистецтво - він просвітить і пояснить клієнту або відмовиться від роботи. Якщо ремесло – можна бити будь-що, відповідальність все одно на клієнті.

Хотілося б торкнутися соціального аспекту татуювань. Раніше багато хто вважав, що якщо у тебе татуювання, то ти не можеш бути успішним і знайти хорошу роботу. Чи змінилося свідомість і сприйняття людей, чи забобони все ще живі?

Все змінилося. Зараз, особливо в креативних індустріях, кожен третій з татухами і це нормально. Навіть бабусі на вулицях останні 5 років вже

не ставлять запитання на кшталт «Боже, синочку, то що назавжди?».

Що б ти порадив людям, які збираються робити своє перше тату? Як вибирати майстра? Кольорове чи чорно біле? Просто якісь поради із життя?

Найважливіша порада – накопичіть \$\$ та працюйте з крутими майстрами. Визначтесь зі змістом, кольором та естетикою. Перегляньте кращі актуальні роботи, можливо в процес ви надихнетесь. І з накопиченими ідеями пишіть тим майстрам, які викликали ефект «WOW».

Проект: Daria Tessa і Daniela Vorndran

Інтерв'ю: Daria Tessa

Фото: Георгій Лазуренко

Instagram: @george_lazurenko_photographer

*Reflections of Darkness and Ukrainian Gothic Portal
are presenting:*

Special Project "Artists and their Tattoos"

<http://www.reflectionsofdarkness.com/> // <http://gothic.com.ua/>

Українські релізи 2022

поради від Івана Лисько
(The Rock Spectrum)

Цього року вийшло дуже багато різноманітної української музики. Дуже тому радію, що навіть попри складні часи та випробування, які на нас випали – українська музика продовжує свою історію.

Коли почалась повномасштабна війна, я почав слухати музики менше. Було просто не до неї, як і більшості українцям. Були справи куди більш важливіші. Звичайно я вмикав музику, просто не так багато та для того, щоб відволікти себе. Однак поступово почав вертатись до музики все більше – як до найкращого у світі антидепресанта, який здатен підтримати у будь-яку хвилину життя. Зазвичай я слухаю метал та його різновиди. Обожаю прогресивний рок, построк тощо. Проте цього року я став менш упереджений у музичних смаках і слухав все, що подобалось. Це могла бути електроніка, нова хвиля і чорний метал.

Щиро дякую журналу Gothica, який проявив інтерес до моєї скромної персони і попросив скласти персональний список найкращих, найлюбленіших альбомів, що вийшли у 2022 році. Дещо у цьому списку буде збігатись з тими альбомами, які мій журнал The Rock Spectrum, на початку 2023 року – назве найкращими. Втім мої смаки – це мої смаки. Вони будуть у дечому суб'єктивні, а в дечому виходити із поглядів мого досвіду на українську музику. Тож, погнали!

Antony Kalugin - Land Of Green And Gold

Жанр: прогресивний рок, артрок

Під поняттям «український прогресивний рок» всі звикли вважати Ігоря Сидоренка. З чим я згоден. Проте всі несправедливо забувають іншу постать прогресивного року – Антона Калугіна. Це харківський самородок. Геній від Бога. Він зробив для розвитку і покращення прогресивного року, не менше, ніж пан Сидоренко.

Антон Калугін понад 20 років грає той самий фірмовий новий прогресивний рок, популярність якого відродили Marillion. На новому альбомі Калугіна все те, чим славиться прог: довжелезні гітарні соло, красиві мелодії, складні музичні текстури, смілива фантазія творити мистецтво, котра пояснюється високими знаннями музики. Широта магії музики відчувається всюди. Подих Кентерберійської сцени, німецького прогресиву, джаз-фюжн тощо. Ця музика занадто об'ємна, а коли за неї говорити, то

вийде надто довгий текст. Зокрема, варто відзначити, що ім'я Антона Калугіна та його авторські проекти закордонна аудиторія сприймає більше, ніж українська. Влітку вийшов ще один студійний альбом Антона. Теж не менш якісний. А на початку 2023 року музикант аносував новий, якийсь там уже за ліком альбом.

Pilum – Децимація

Жанр: ню-метал

Іронія долі вирішила, що цього року мені неодмінно має подобатись ню-метал. Жанр, який не слухаю активно та поки, не готовий записати себе у клуб палких шанувальників. 2022-й рік вніс перші за довгий час поправки у мої музичні смаки. Було це у березні. Війна в Україні – шок для багатьох. Кожен робив, що міг, що було у його силах. Такої згуртованості та єдності народу світ давно не бачив. У той час мені потрібна була музика, яка мотивує, заряджає енергією, а тексти могли б влучно відтворювати реальність за вікном. Таким мотиваційним джерелом стали івано-франківські Pilum, які на самому початку року випустили «Децимація».

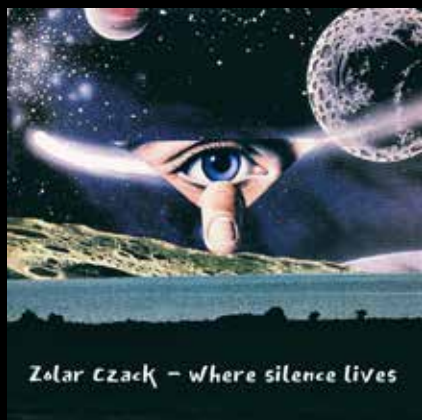

По-справжньому актуальним та надихаючим релізом, він став тільки у березні. Лірика неабияк пробирала, а бойові, запальні меседжі, які викрикував вокаліст – були вкрай потрібними, щоб тримати свою рівновагу у тонусі.

Це топовий нью-метал 90-х, початку нульових. Можливо, навіть найзвичайніший, якщо розбирати альбом по частинках. Досвідчений слухач побачить схожість з Hatebreed, Fear Factory, ранніх Lamb of God. Але мені тоді це було зовсім не важливе. Головне – емоції, які проживав тоді. Згодом у серпні писав огляд на цю платівку, слухав її вже зовсім по-іншому, порівнював враження у два різні періоди. Тому впевнено скажу, що це справді дуже крутий метал-альбом 2022 року. Ну і, коли слухав «Децимацію» 2 місяці поспіль, то вже ця робота стала у буквальному сенсі – рідною.

Zolar Czack – Where Silence Lives

Жанр: джазрок, джаз-фюжн, фанкрок

Ще один довоєнний реліз, який подобається завдяки своєму ретро-футуристичному звучанню. Zolar Czack – це ужгородський музикант-мультиінструменталіст, який вже понад 7 років займається сольною діяльністю. Про нього дізнався ще минулого року, коли активно цікавився, у якому стані перебуває моя рідна сцена. Гріх не підтримати земляків, щоб більше людей дізналось про цю чудову музику. При тому, що найбільша проблема творчості музиканта те, що він її ніяк не просуває. Вона просто вмирає у Bandcamp. Через це й хочу аби альбом був у списку.

Золар Чак грає вишуканий джазрок, але з таким умінням, наче він зійшов до нас з 60-х, забравши за собою дух епохи. А так як ця музика містить прогресивну складову, то платівка ще звучить осучаснено, не стиснута у лещата нафталінового ретро.

Музика закарпатського земляка, перш за все, для тих, хто шукає естетику у музиці, хто любить джаз, насолоджується витонченими мелодіями саксофону та усміхається як я, коли чує фанк. Цей альбом важливий для мене, бо я слухав його при війні. Мені треба було щось такого, що допоможе гнати важкі думки з голови, якось відволіктись. Такими рятівниками стали Золар Чак, Pilum і KAT. На них знаходив час.

ASTARTA EDWIN – Outages

Жанр: прогресивний фолькрок

Для журналу Gothica обрав другий альбом цього українсько-американського проєкту. Перший залишив для The Rock Spectrum. Знову таки, вирішальну роль відіграє моя любов до прогресиву і мистецької музики. Але довкола цієї музики є певна плутанина. Де-факто альбом вийшов 2016 року, але тоді його можна було послухати лише на iTunes. У 2022 році вийшло чи то перевидання альбому, чи то його ремастер. Якби там не було: подія просто супер! У часи війни він слухається набагато смачніше.

Проєктом опікується Діля. Це той, що мав свій попрок гурт «Неділя». А гурт Astarta – це давній український фольк проєкт, який існує вже років 10-15 на сцені. Альбом Outages – це спільна співпраця Астарті та британського музиканта Коліна Едвіна. Результат вийшов неперевершений. Це мелодична, пульсуюча та до біса приваблива платівка, яка причаровує неймовірними мелодіями, у яких хочеться розчинитись. Це сміливе руйнування стереотипів шароварщини та новий погляд на українську культуру з острівної держави.

Oceans Bloom – Summerhood

Жанр: психоделічний рок, мрійливий поп

Привіт із сонячної української Одеси! Цей весняний альбом одеситів Oceans Bloom вийшов у дуже невдалий час та загубився серед низки нової музики. Березень явно не для таких релізів. Надто він вибивався через свій легкий і позитивний настрій, який не так вже й давав поміч. Тоді всіх окутувала злість, тривога і страх. Хоча, така музика мала б допомагати знімати стрес, але вона не патріотична. Мабуть, тому й не знайшла своїх слухачів. Зізнаюсь, цей літній подаруночок здивав десь під кінець літа. Кумедно чи не так?

Oceans Bloom доволі цікаво відчули атмосферу психоделічного року, зробивши альбом по-справжньому легким, чарівним та таким же яскравим, як рідна для них Одеса. Крім психоделіки тут ще панує дух мрійливого поп та інді музики. Лірику не варто сприймати занадто серйозно, адже

тут багато іронії, гумору та насміхання з багатьох життєвих перепитій. Ще ця платівка пропонує жити, брати від життя найкраще, відриватись так, щоб у росіян дупи згорали наче феєрверк у під'їзді. На альбомі всього одна російськомовна пісня, тож на неї не варто звертати увагу. Це ж не привід вимикати всю музику?

Діти інженерів – Дискографія

Жанр: панкрок, альтернативний рок

«Діти інженерів» - це відкриття 2022 року. Це нова хвиля української гітарної музики. Цей гурт зумів зробити неможливе: привернути увагу молоді, підлітків до панк року і гранжу. Якщо можна у цій історії використати цитату «одного разу, вони прокинулись популярними», то це без питань стосується «Дітей інженерів», які одного дня зрозуміли, що стали відомими. Тільки відбулося це при війні.

Важко виділити одну якусь пісню ДІ. У них немає альбомів, але всі треки прекрасні й фантастичні по-своєму. Всі їхні пісні я дуже люблю. Слухав їх ще тоді, коли про них знало до тисячі людей. Це справді та музика, яка була зі мною протягом року найбільше. Я заслуховував усі нові треки. На кожен зробив розгорнутий огляд і був дуже гордий, що така музика знайшла сотні тисяч слухачів. Однозначно «Діти інженерів» - це та музика, яка з'явилася у правильний час, щоб стати міцною опорою у теперішньої молоді, яка по горло зависала у корейських і японських пісеньках та російському постпанку. Вони принесли свій погляд та вдихнули ковток особистої щирості перед слухачем. «Діти інженерів» - заслужили, щоб їх згадувати у кінці року.

Ніагара – #моямузиканестихне

Жанр: альтернативний рок

Альтернативний рок – не те, щоб мій улюблений жанр, але я виріс на ньому та на всілякій жанровій музиці, що лунала з радіо, телебачення типу MTV у роки мого дитинства. Такого добра у ту добу було навалом. Відповідно альтернативний рок, ню-метал, грув-метал формували мої музичні вподобання.

З української альтернативи мені найбільше подобається «Ніагара». У їхній музиці відчувається той самий нерв, яким мені запам'ятався жанр. «Ніагара» - це технічний гурт, який вміє витиснути з альтернативного року все, що тільки можна. На новій платівці вони це вміло довели. Для «Ніагари» - це особиста робота, яка відображає їх внутрішній настрій, живучи у стані війни. Як для «Ніагари» всі особисті історії є прожитими, так і для мене, у прямому сенсі слова. А ще я вражений від рівня аранжувань. Це супер ви-

сока якість. Таким і має бути альтернативний рок.

Sidus Atrum – Spirals of Life

Жанр: мелодичний блек-метал, атмосферний дум-метал

Sidus Atrum моє відкриття в області блек-металу. Нарешті я знайшов той метал, що може настільки сильно полонити моє серце. Але тут все склалось, так як я це відчуваю. Мелодичний, атмосферний і такий монолітний, наче зшитий товстими нитками, які неможливо розірвати. Викиньте хоч одну пісню з альбому, відчуєте, що там чогось не вистачає.

Домішки построку у поєднанні зі злим екстрим-вокалом створюють неабиякий контраст. Тут все на високому рівні: думові рифи, котрі тануть у густих, щільних чорних рифах, але від яких неможливо відірватись. Довжелезні тремоло, без яких платівка не звучала б так епічно. Звичайно, що всі скажуть «найкращий метал альбом – це White Ward». Проте, на мою думку, досягнути такого рівня атмосферності і вишуканого мелодизму – не всі зможуть. Sidus Atrum – покорила моє серце.

Drudkh - All Belong To The Night

Жанр: блек-метал

Для всіх, хто читатиме мої рядки, мабуть, не здивує присутність ветеранів блек-метал сцени Drudkh. Так, я чекав цей альбом від весни. Так, я шалено обожнюю творчість Романа Саєнка. Завдяки йому та іншим засновникам чорного металу, маємо найпотужнішу сцену в Україні, яка міцно представлена у Європі.

Новий альбом мені подобається всім: від музики до атмосфери притаманна Романові, яку він вдосконалив до кришталевого звучання. Очікування альбому були не марні, не тільки для мене, а й палких прихильників Drudkh. Вони отримали неймовірний реліз. Статистика на Bandcamp свідчить, що ця музика ще довго буде актуальна у нас в країні. Як завжди неперевершена і фірмова чорна сталь Романа Саєнка, не пропонує нічого надто оригінального, але і якість продукту не припиняється протягом 15 років. Можливо, зі мною мало, хто буде згоден, але заперечувати вклад у розвиток музики Drudkh – це сміхотворно.

Morton – Horror of Daniel Wagner

Жанр: прогресивний павер-метал

Люблю ось таку музику, де структура, мелодія звучать максимально складно, прогресивно, технічно. Макс Мортон – це студійний задрот, чортів технар, який вичавлює з музики дива. Хоч ім'я Мортон у багатьох викликає асоціації з ватниками Jinjer й це багатьох бентежить, адже він їм зводив декілька альбомів. Але в даному випадку, музика, яку почув на альбомі Horror of Daniel Wagner покорила моє серце. Це було прямісіньке попадання тонкою стрілою у моє серце.

Те, що створив Мортон на цьому альбомі заслуговує всіх можливих похвал. Досі нічого подібного в українській музиці не чув. Маю на увазі рівень запису альбому, його реалізація та фінальний вигляд. Я дуже люблю музику гурту Royal Hunt. Так ось: Макс Мортон у мене всіляко викликає асоціації зі шведським метал-гуртом.

Альбом Макса – це настільки неймовірне поєднання прогресивного металу і павер-металу від якого мені просто забракло слів, як найкраще його описати. На першому місці стоїть музика, мистецтво, вишукані мелодії, цікава електроніка, а вже потім решта несуттєвих деталей. Атмосфера платівки тримається на одному подиху. Вона з першої пісні непримітно затягує у свій вирій шалених фентезійних пригод. Єдине, що мене дратує на цьому альбомі найбільше – це присутність Тані Шмайлюк. Можна було обійтись без неї, або запросити краще Хель Богданову. Але що поробиш, коли від музики я встати не можу. Вона мене вабить і поглинає у себе.

WINTER ENERGY: back to the roots industrial festival

Київ, клуб «Теплий Ламповий»

На цьому фестивалі було багато цікавих учасників. Легендарний український synth pop колектив НОВИЙ СВІТ вперше виступив з повністю оновленою програмою. Під назвою RUSH вокаліст Unity One/Alpha Point виконав багато каверів на хіти Depeche Mode, De/Vision, Icon of Coil, VNV Nation та ін. Також виступали HYPERHATE, X-ORTIN, ДЖОНІ ЗАШМОРГ і KYLIB.

Kylib

Джонні Зашморґ

Hyperhate

Новий Світ

Rush

entrance

WEB DEVELOPMENT

DEVELOPMENT
UX/UI DESIGN
DIGITAL MARKETING
GRAPHIC DESIGN

<https://entrance.in.ua>

ENTRANCE THE VOID

**TECHNO IS A SENSE OF FREEDOM
AS WELL AS HAPPINESS**

[HTTPS://ETVOID.TECH](https://etvoid.tech)

music · dance · fashion · shows · art · style

25.12
18:00

We'll have Halloween on Christmas

КАДРИЛЬ
ICY MEN
VIOLET RAYMOOR
INTERIIA
DARK CRYSTALS
WAVE.X

DARK DJ AFTERPARTY

ALICE VAN SCOTT / COUNT_DEATH / SECRET GUEST

Gothica Party 15 X-MAS edition Київ, клуб «Теплий Ламповий»

Це був останній передвоєнний великий івент від журналу Gothica. Ми зібралися відсвяткувати Різдво серед найкращих представників dark сцени України. В той вечір музичний лайн-ап умовно був поділений на три частини. Перша - dark metal з гуртами WAVE.X, DARK CRYSTALS і INTERIIA. Друга – post-punk/goth-rock з гуртами VIOLET RAYMOOR, ICY MEN і КАДРИЛЬ. А третя частина це industrial нічна паті з діджеями Count_Death і Alice Van Scott.

Wave-X

Dark Crystals

Violet Raymoor

Кадриль

Icy Men

POETS WANTED

Gothica
magazine

«Поезія - музика душі» Вольтер

Ukrainian Gothic Portal спільно з журналом Gothica запускають регулярну поетичну рубрику «Поезія і сучасність». Ви давно пишете вірші і хочете поділитися своєю творчістю з оточуючими? Ви хочете, щоб ваші вірші опублікували на сторінках журналу Gothica і на порталі gothic.com.ua? Тоді вам точно за адресою!

Надсилайте нам ваші вірші на e-mail: **iryna_kalenska@gothic.com.ua**

Раз на місяць ми будемо знайомити вас з творчістю нового учасника. Успіхів!

Саша Skladno

Місто: **Київ**

Країна: **Україна**

Рід занять:

співаю в гурті Zwyntar

Улюблені поети:

Уільям Йейтс, Ред'ярд
Кіплінг, Саша Буль

Улюблені письменники:

Джон Толкін, Роберт
Курвіц, Фленн О'Браєн,
Джеф Нун

Улюблена цитата:

Якщо йдеш долиною
смертної тіні, продовжуй
іти.

Коротко про автора:

Пишу вірші з 6 років. Останнім часом здебільшого займаюсь сонграйтігом для багатьох музичних проєктів. Вірші для мене – це спосіб скинути внутрішню напругу, своєрідна психотерапія, особливо під час війни.

Вважаю, якщо можна не-писати вірші – краще не писати. Справжні лише ті рядки, які будуть написані попри все.

Сторінки автора в Інтернеті:

<https://www.facebook.com/kladbische/>

Інстаграм:

<https://www.instagram.com/skladbische/>

+ + +

Крізь підсушені сонцем болота із запахом цвілі
І великі дороги, запилені попелом снів
Ми проїдемо разом в гарячій кабіні Бонвілля,
Залишаючи ззаду усе наше горе і гнів.
Всі дешеві мотелі, світанки в туманному сяйві,
Всі дорожні дива, всі погоні та всі міражі.
Ти мовчиш. Грає радіо. Навіть слова стали зайві,
Як відстріляні гільзи й неточені довго ножі.
І позаду зникають всі нами принесені жертви,
Включно з тихим життям десь у горах чи біля ріки.
І колись я казав, що готовий за тебе померти,
А тепер просто тихо торкаюсь твоєї руки.
Літа мало завжди, і нехай ми обоє ще трошки
В ньому будемо юні та дикі, як є, без прикрас.
Карті нашого тіла складаються в шрами та зморшки,
Щоб колись стати зоряним пилом якоїсь із трас.

+ + +

У захисті є щось інтимне, одвічне, базове,
Таке, що людей навік між собою зв'язує.
Коли розумієш, що страху тепер немає,
Бо хтось закриває тебе – і удар тримає.
Відбиток епохи навіки в нас у зіницях,
Бо ми зрозуміли, нарешті, «яка різниця».
Різниця – від Батьківщини до «території».
Тепер ми з тобою – сторінка цієї історії,
Що пишеться між «прильотами» та зірками.
Ми були закохані довго, либонь роками.
Закоханість стала коханням лише у лютому.
До цього я навіть не знав,
Як же я люблю тебе.

+ + +

**Колись всі мости опустяться у кріпостей.
Колись наші діти пробачать їхніх дітей.
Колись усі скажуть, що час забувати зло,
Ну, було та було, вгамуйтеся. Вже пройшло.**

**Як пахне горіле, лише уяви на мить.
Я тупо сміюся, з потрісканих губ кровить.
Реплей цей відос, де конає солдат чужий.
Коли воно стало настільки смішним, скажи?
Можливо, Господь по гріхам моїм воздає?
А може, уміння тестує тепер моє –
Те саме, важливе, пробачити ворогів,
І не вибивати зубів і своїх боргів?
Болить мені дуже, Ти чуєш мене, Отець?
Із рани червоним просóчився Інгулець.
Та рану зашиють, на шрам обернеться шов.**

**А цю перевірку я, Господи,
Не пройшов.**

+++

**Світанок. Я у полі серед тиші,
Туман, і легкий вітер у лице.
Так, є у світі кращі і гарніші,
Але ти знаєш, люблять не за це.
Бо є любов настояща та зріла,
Що виросла із болю і жалю.
Лише коли ти плакала й горіла,
Я зрозумів, як я тебе люблю.
Коли палала нива непожата
Під зойк «занепокоєних держав»,
Тим, хто тебе надумав образати,
Я вперше смерті лютої бажав.
Ти – від новин запалена цигарка,
Сирен виття тривожне уночі.
Ти зібрана із крихт гуманітарка,
Татуювання «Воля» на плечі,
Жива стіна, посмертна нагорода,
Холодна лють передових застав.
Люблю тебе. Не через твою вроду,
А через те, ким я з тобою став.**

+++

Як недобра дитина вбива кошеня,
І у неї питаються – нащо?
Вона злиться із вереском – «ні, це не я!»
І вину не признає нізащо.

Як недобра людина розкаже тобі
Свою версію, дику та хвору,
Що в тридцяті у нас не було боротьби,
Або «не було Голодомора» –

Знай, убивці птахів, кошенят, цуценят
Виростають і хочуть добавки:
Твій охайний будинок, машину і сад,
Чи мішечок зерна з-попід лавки.

І вриваються в дім, як у давні роки,
І вбивають, безжальні та ниці.
Ми колись у вікно виставляли свічки,
А тепер виставляєм рушниці.

Три малі колоски, почорніла межа,
Не могила – окоп оборони!
Як недобрий народ свого гострить ножа,
Добрий, зрештою, купить патрони.

Не здавай більш нікому ніколи своє –
Тільки так ми минуле завершим.
І коли хто говорить, що він тебе вб'є,
Краще вір.

І стріляй в нього
Першим.

+++

Малим я читати обожнював про війну.
З ліхтариком, під одіялом і замість сну.
Мій дід воював. Я просив його – розкажи!
Та дід був глухий з сорок п'ятого, скільки жив.
Він мав ордени, та про них не розповідав,
І більше мовчав, а у травні, бува, ридав.

Ну, я і без нього знаходив війну, і так –
У книгах, у фільмах, на будь-який лад і смак.
Уся індустрія її продавала нам:
Сумну про Хатинь чи понтову, якщо В'єтнам,
Володар кілець, ось поганці, а он добро.
Там, звісно, казали – «Війна то є пекло, бро»,
Але ж так приємно себе уявлять добром –
Таким, щоб розправитись з чортом і Гітлером,
Таким, щоб стріляти і всіх рятувати вмів,
Красивим у формі зі шрамами йти домів,
Долати дракона, фашиста, підстав своє.
Таке про війну нам уявлення світ дає.

Чомусь мені кінематограф не показав,
Як матері виють над гробом під третій залп,
Як грудю бруд спадає твій інститут,
Як каже хірург «Цьому краще померти тут».
У фільмах не кажуть про звуки, що робить «Град»,
А також про те, що твій названий, сука, брат,
З яким ви вогонь і воду пройшли удвох,
Відпише тобі з-за порєбріка, щоб ти сдох.

**Війна розповість тобі, що таке «дискомфорт»,
Війна не питає, герой ти чи просто чорт.
Війна може бути довгою, день за рік,
А може швидкою – звук вильоту, спалах, крик.
Війну не опише таторіал чи устав.
Якби про війну я книгу писати став,
То я б не писав про те, як горять міста –
Мені би одного хватило на все листа.**

**І я б написав:
Ні, війна це не пекло, бро,
Не сага, де зло подолати іде добро,
Не поле, де танк оплітає весняний цвіт.**

**Війна – порожнеча, яку не заповнить світ.
Війна – порожнеча позбавлених сну ночей.
Війна – порожнеча від вікон і до очей.
Війна – порожнеча, там де має бути рука.
Війна – порожнеча на тому кінці дзвінка.**

**Війна – порожнеча, в якій не знайдеться звук,
Коли тебе буде розпитувати онук:
Давай, розкажи, звідки в тебе ті ордени!
Давай, це ж так круто –
я в захваті від війни.**

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

TOP 13 - ALBUM OF THE YEAR

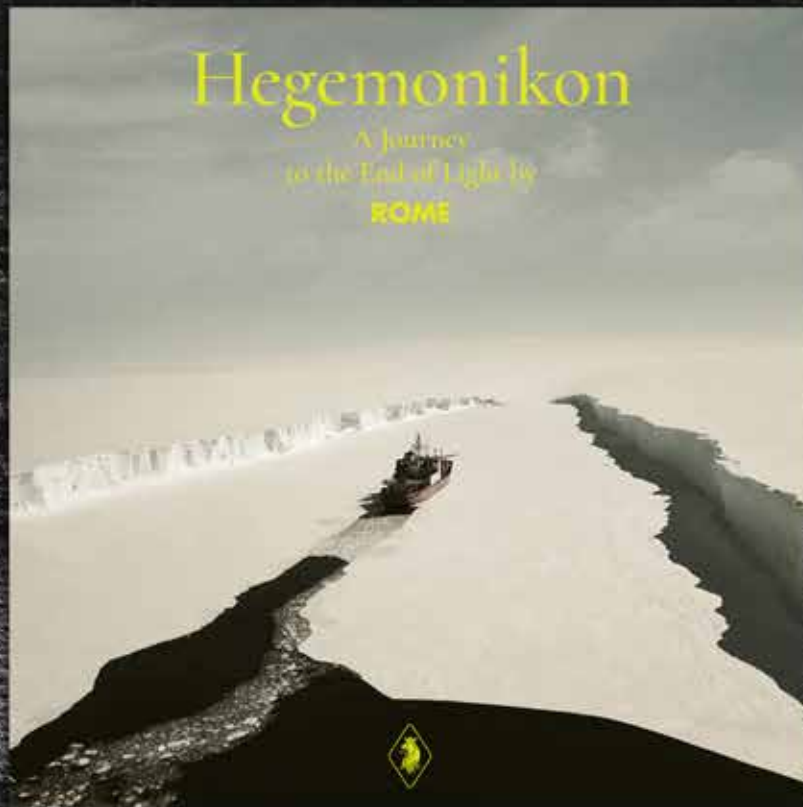
1. ROME - HEGEMONICON - A JOURNEY TO THE END OF LIGHT (TRISOL)
2. RAMMSTEIN - ZEIT (UNIVERSAL MUSIC GROUP)
3. PLACEBO - NEVER LET ME GO (SO RECORDINGS)
4. WHITE WARD - FALSE LIGHT (DEBEMUR MORTI PRODUCTIONS)
5. EDITORS - EBM (PIAS)
6. KING DUDE - DEATH (VAN RECORDS)
7. SIDUS ATRUM - SPIRAL OF LIFE (KVLT UND KAOS PRODUCTIONS)
8. IVARDENSPHERE - RAGEMAKER (METROPOLIS RECORDS)
9. HOCICO - HYPERVIOLENT (OUT OF LINE)
10. SEPTIC FLASH - MODERN PRIMITIVE (NUCLEAR BLAST)
11. AUTHOR & PUNISHER - KRÜLLER (RELAPSE RECORDS)
12. OBERER TOTPUNKT - TOTENTANZ (DANSE MACABRE RECORDS)
13. JE T'AIME - PASSIVE (MANIC DEPRESSION, ICY COLD RECORDS)

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

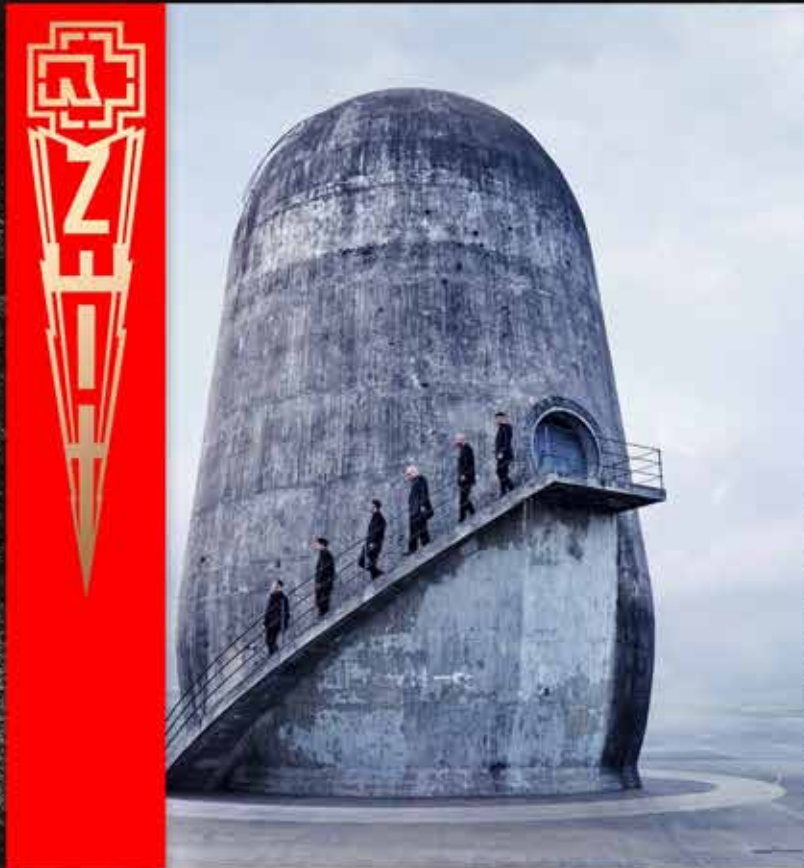
THE BEST ALBUM OF THE 2022 YEAR

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

RAMMSTEIN
"ZEIT"

[UNIVERSAL MUSIC GROUP]

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

PLACEBO
"NEVER LET ME GO"
(SO RECORDINGS)

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

WHITE WARD
"FALSE LIGHT"
(DEBEMUR MORTI PRODUCTIONS)
TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

EDITORS
"EBM"
[PIAS RECORDINGS]

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

KING DUDE
"DEATH"
[VAN RECORDS]

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

SIDUS ATRUM
"SPIRAL OF LIFE"
[KVL T UND KAOS PRODUCTIONS]
TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

IVARDENSHERE
"RAGEMAKER"
[METROPOLIS RECORDS]

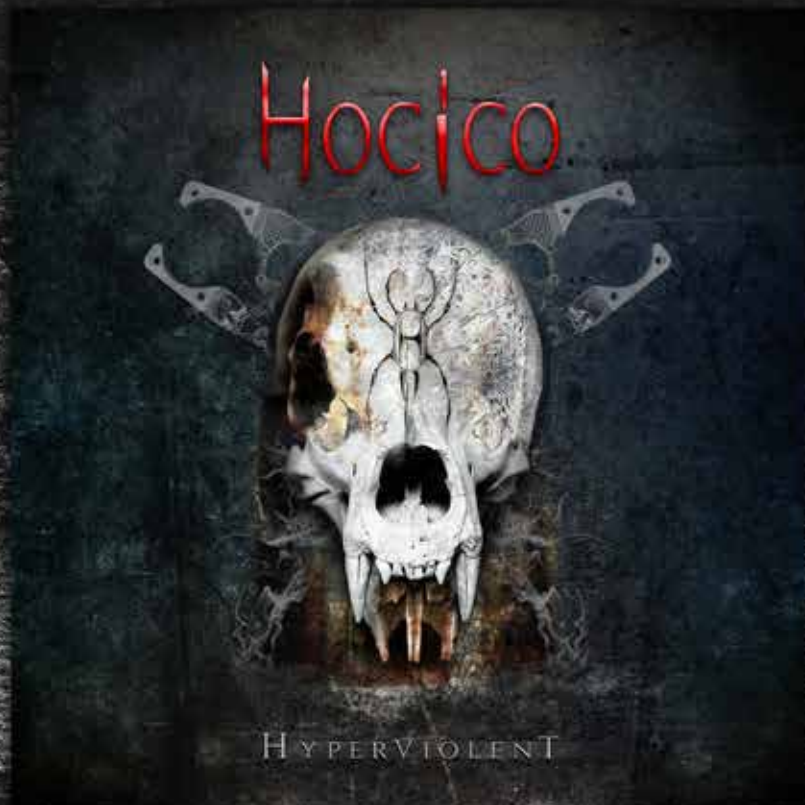
TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

HOCICO
"HYPERVIOLENT"
(OUT OF LINE)

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

SEPTICFLESH
"MODERN PRIMITIVE"
[NUCLEAR BLAST]

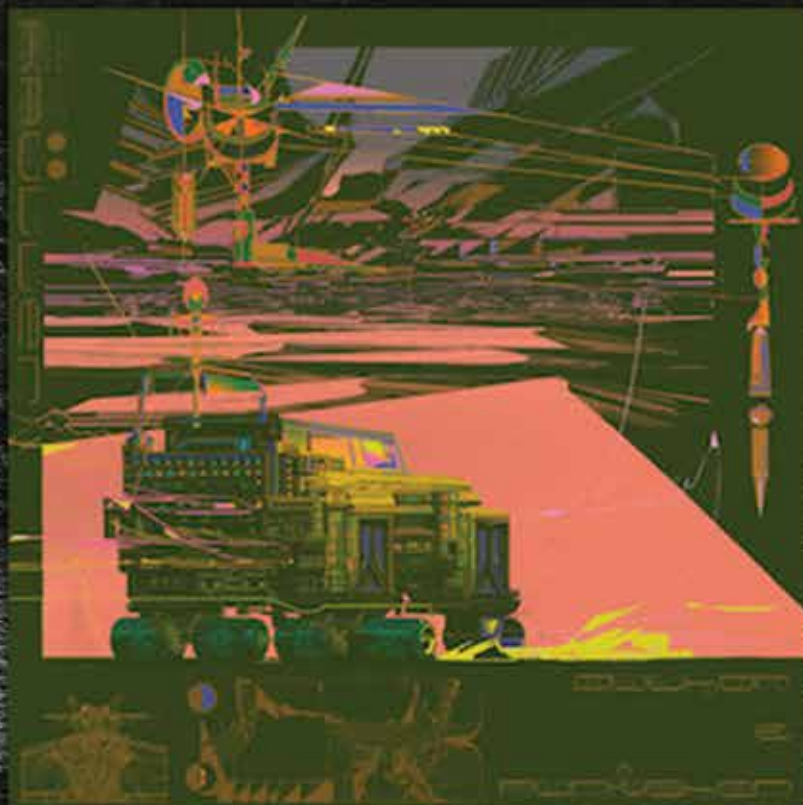
TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

AUTHOR & PUNISHER
"KRÜLLER"
(RELAPSE)

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

OBERER TOTPUNKT
"TOTENTANZ"
[DANSE MACABRE RECORDS]
TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

Gothica

MAGAZINE MUSIC AWARDS 2022

TOP 13 "ALBUM OF THE 2022"

<https://gothica.info>

FEATON FOTO

CREATIVE, PORTRAIT, LANDSCAPE, EVENTS

WWW.FEATON.INFO

since 2006

Gothica

<https://gothica.info>

Send to anywhere in the world
ask at: info@gothica.info

SPECIAL SALE:

All 10 issues \$10

+ Division Magazine for free

**SOLD
OUT**

Gothica#10
Macbeth, Zeromancer, Within
Temptation, Draconian,
Colony 5

**\$2
LAST COPIES**

Gothica#11
Die Form, Deathstare, Alien
Vampires, best fetish models,
BDSM world...

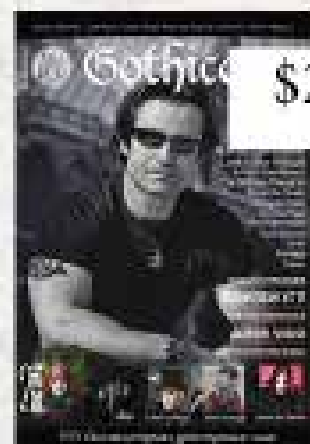
**\$2
LAST COPIES**

Gothica#12
Sirenia, Diary of Dreams, Tarja,
Combichrist, Chernobyl,
Dracula, Byron

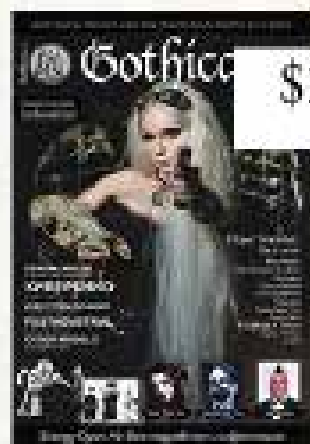
**\$2
LAST COPIES**

Gothica#13
Clan of Xyros, NIN, Mandrag-
ona Screen, Hanzel und
Gretel history of BDSM

\$2

Gothica#14
Suicide Commando, London
After Midnight, In Strict
Confidence, Depeche Mode...

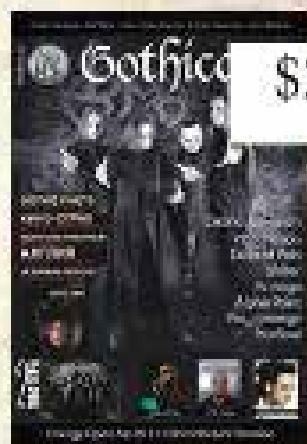
\$2

Gothica#15
Dope Star Inc., Rammstein,
Ordo Rosarius Equilibrio

\$2

Gothica#16
Blutengel, Front Line Assem-
bly, Unheil, mind in a box,
SAM, Cinema Strange

\$2

Gothica#17
Deine Lakaien, WNV Nation,
Dolls of Pain, Shiller, England,
cinema-fest, Psycho...

\$2

Gothica#18
Lame Immortelle, Eisbrecher,
Mistis, Spiritual Front, Steam-
punk...

\$2

Gothica#19
Letzte Instanz, Marilyn
Manson, Fields of the Nephil-
im, Joy Division, Suicide Girls...

\$2

Gothica#20
Dead Can Dance, Lord of the
Lost, In Strict Confidence,
Otto Dix

\$2

Division#1
Manowar, Rammstein, In
Flames, Tristania, Pink Floyd

ХОРОШИЙ МУЗИКАНТ — ЖИВИЙ МУЗИКАНТ

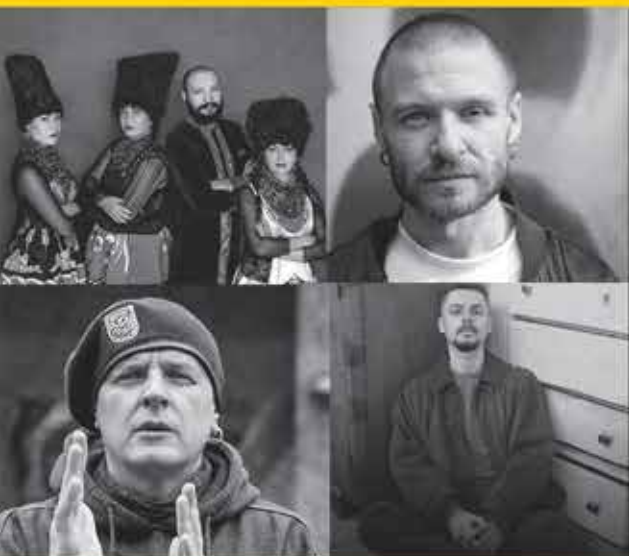

MUSICIANS DEFEND UKRAINE – ФОНД ПІДТРИМКИ ДІЯЧІВ МУЗИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ, КОТРІ ВОЮЮТЬ.

СТВОРЕНИЙ НА БАЗІ ТРЬОХ ОРГАНІЗАЦІЙ: ГУРТУ LOVE'N'JOY, СТУДІЇ ШПИТАЛЬ РЕКОРДС ТА АГЕНЦІЇ KONTRABASS PROMO.

МИ ДОПОМАГАЄМО

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАЙМАЄТЬСЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ КОЛЕГ
ВІЙСЬКОВИХ ТА ВОЛОНТЕРІВ АМУНІЦІЄЮ,
ТРАНСПОРТОМ, МЕДИКАМЕНТАМИ ТА ІНШИМИ
НЕОБХІДНИМИ РЕЧАМИ ДЛЯ ШВИДШОЇ ПЕРЕМОГИ.

НАМ ДОПОМАГАЮТЬ

ОСНОВНА ЧАСТИНА КОШТІВ НАДХОДИТЬ У ФОНД З
БЛАГОДІЙНИХ КОНЦЕРТІВ ТА РЕЛІЗІВ УКРАЇНСЬКИХ
ТА ЗАКОРДОННИХ МУЗИКАНТІВ.

ПІДТРИМАТИ MUSICIANS DEFEND UKRAINE МОЖНА В РІЗНИЙ СПОСІБ:

- ОРГАНІЗУВАТИ БЛАГОДІЙНУ ПОДІЮ В ПІДТРИМКУ ФОНДУ
- ПРОВЕСТИ БЛАГОДІЙНИЙ АУКЦІОН
- РОЗПОВІСТИ ПРО НАС У МЕДІА ЧИ СОЦМЕРЕЖАХ
- ДОПОМОГТИ ІЗ ПОШУКОМ ПАРТНЕРІВ
- ПЕРЕДАТИ У ФОНД АМУНІЦІЮ, ТЕХНІКУ, МЕДИКАМЕНТИ ЧИ ІНШІ ВАЖЛИВІ ТОВАРИ
- ВІДВІДУВАТИ БЛАГОДІЙНІ КОНЦЕРТИ, ЩО ЗБИРАЮТЬ КОШТИ НА МДУ
- НАДІСЛАТИ БУДЬ-ЯКУ ЗРУЧНУ СУМУ НА РЕКВІЗИТИ ФОНДУ